

i kapitel II om personkredsen, skal betales bidrag for ham.

Dette vil medføre det uheldige og utilsigtede resultat, at en person i den nævnte aldersgruppe, der ikke indtræder i ordningens første år, f. eks. fordi han på dette tidspunkt er selvstændig erhvervsdrivende, ved overgang til lønmodtagerstatus skal betale bidrag til trods for, at det på forhånd er givet, at han ingen tillægspension vil kunne få.

Det foreslås derfor, at det fulde bidrag, der er indbetalt for en sådan person, tilbagebetales med påløbne renter ved pågældendes fyldte 67. år.

Til nr. 7.

Til § 01. Der har i udvalget været udtrykt ønske om, at lovforslaget bør udbygges med bestemmelser, der giver adgang for enker efter medlemmer eller tillægspensionister til at oppebære enkepension fra det fyldte 62. år.

Forslagets § 01 indeholder reglerne om enkernes ret til pension. Efter forslaget skal det enkelte ægteskab for at begrunde ret til enkepension have bestået i mindst ti år, og det giver ikke ret til enkepension, at enken har haft flere kortvarige ægteskaber af sammenlagt mindst ti års varighed. Den krævede pensionsanciennitet på ti år eller derover for den afdøde ægtefælle kan være opnået såvel før som under ægteskabet.

I stk. 2 tages der stilling til den situation, at retten til enkepension er opnået gennem ægtefællens død, og enken derefter gifter sig på ny. Medens det anses for rimeligt, at der ikke kan ydes enkepension, så længe det nye ægteskab består, findes det på den anden side rigtigst at lade retten til enkepension genopstå, såfremt det nye ægteskab ophører.

I tilfælde af skilsmisse må der i overensstemmelse med lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse (som ændret ved lov af 14. juni 1951) ved vilkårsforhandling træffes afgørelse om, hvorvidt den fraskilte hustru skal bevare sin enkepensionsret.

Til § 02. Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 9.

Til § 03. Der har i udvalget været udtrykt ønske om, at enkepension bør udgøre halv-

delen af den pension, som ægtefællen oppebærer ved dødsfaldet eller ville have været berettiget til at oppebære fra sit 67. år beregnet efter reglerne i lovforslagets kapitel III på grundlag af de før dødsfaldet indbetalte bidrag.

Da enkepension begrundet i to, eventuelt flere, ægteskaber, der hver især opfylder betingelserne i § 01, vil kunne give ret til en samlet pension, der udgør mere end halvdelen af fuld tillægspension, har man fundet det rigtigst i stk. 2 at foreslå en bestemmelse, der udelukker dette.

Til § 04. Der har i udvalget endvidere været udtrykt ønske om, at en enke ikke skal kunne oppebære såvel personlig tillægspension som enkepension, men kun den største af de to pensioner.

Bestemmelsen indebærer, at afgørelse af, hvilken af disse pensioner enken skal tilkendes, træffes første gang hun — efter at have begæret ydelser efter denne lov — samtidig opfylder betingelserne for at oppebære begge pensionerne. Dette tidspunkt vil tidligst være ved hendes fyldte 67. år og ellers ved ægtefællens død. Bestemmelsen tillader en enke at oppebære enkepension fra sit 62. år, uanset at hun som lønmodtager er selvstændigt medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspension og i samme periode indtjener anciennitet til sin personlige tillægspension. Bestemmelsen tillader endvidere, at en enke, der — uanset at hun opfylder betingelserne herfor — ikke har begæret og følgelig ej heller oppebærer enkepension, til sin tid kan opnå forhøjelse af sin personlige tillægspension i medfør af forslaget § 10. Derimod giver bestemmelsen ikke mulighed for, at enken, samtidig med at hun oppebærer enkepension, kan forhøje sin personlige tillægspension ved at udsætte begæringen om denne i medfør af § 10.

Til nr. 8 og 9.

Ændringerne går ud på, at der skal udbetales enkepension til en enke, der er blevet enke efter et medlem eller en tillægspensionist efter det 45. år, og som er fyldt 55 år.

Til nr. 10.

Efter ændringsforslaget skal det samlede bidrag betales af arbejdsgiveren. Bidraget